

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากการทดสอบความสามารถทางทางส่วนตัวของประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชาย ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2523 ของโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งทำการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบธรรมชาติ (Simple Random Sampling) จำนวน 300 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

- แบบทดสอบความสามารถทางทางส่วนตัวของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประจำปี
- แบบทดสอบความสามารถทางทางส่วนตัวของสถาบันทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประจำปี

การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่เก็บได้จากการทดสอบกลุ่มตัวอย่างประชากร แบ่งเป็นแบบมาแปลงเป็นคะแนน "ที" ปกติ และวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละแบบทดสอบ จากนั้น คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ กับรายการต่อไปนี้

- ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากการทดสอบความสามารถทางทางส่วนตัวเลข กับคะแนนรวมจากการทดสอบความสามารถทางทางส่วนตัวของสถาบันทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
- ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากการทดสอบความสามารถทางภาษา กับคะแนนรวมจากการทดสอบความสามารถทางทางส่วนตัวของสถาบันทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
- ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากการทดสอบความสามารถทางทางส่วนตัวของสถาบันทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา กับคะแนนรวมจากการทดสอบความสามารถทางภาษา

4. ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากการทดสอบความสามารถทางสมองด้านภาษา เทคุณ กับคะแนนรวมจากการทดสอบความสามารถทางกีฬาฟุตบอล
5. ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมจากการทดสอบความสามารถทางสมอง กับคะแนนรวมจากการทดสอบความสามารถทางกีฬาฟุตบอล ทำการทดสอบความมั่นยำสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์

ผลการวิจัยปรากฏว่า

- ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากการทดสอบความสามารถทางสมองด้านภาษา เทคุณ ภาษา มิตรสัมพันธ์ และเทคุณ กับคะแนนรวมจากการทดสอบความสามารถทางกีฬาฟุตบอล เป็น 0.02, 0.02, 0.08 และ 0.03 ตามลำดับ
- ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมจากการทดสอบความสามารถทางสมอง กับคะแนนรวมจากการทดสอบความสามารถทางกีฬาฟุตบอล เป็น 0.04
ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ทุกค่าที่คำนวณได้ ไม่มั่นยำสำคัญทางสถิติทั้งคับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากการทดสอบความสามารถทางสมองด้านภาษา ๆ คือ ด้านตัวเลข ด้านภาษา ด้านมิตรสัมพันธ์ และด้านเทคโนโลยี กับคะแนนรวมจากการทดสอบความสามารถทางกีฬาฟุตบอล ปรากฏว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน ($r = 0.02, 0.02, 0.08$ และ 0.03 ตามลำดับ) ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัยทั้งไว้ และซึ่งใหเห็นว่า ผู้ที่มีความสามารถทางสมองด้านใดด้านหนึ่งสูงหรือต่ำ ไม่จำเป็นจะทองมีความสามารถทางกีฬาฟุตบอลสูงหรือต่ำ ตามไปด้วย และเมื่อวิเคราะห์ดังความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมจากการทดสอบ

ความสามารถทางสมอง กับคะแนนรวมจากการทดสอบความสามารถทางกีฬาฟุตบอล
กับภารกิจว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน ($r = 0.04$) ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการ
วิจัยที่คงไว้ เช่นเดียวกัน และจากที่เห็นว่า ยุ่งความสามารถทางสมองสูง หรือค่า¹
ก็ตามไม่จำเป็นจะต้องมีความสามารถทางกีฬาฟุตบอลสูงหรือทำงานไปควบคู่กัน
ผู้การวิจัยสอดคล้องกับที่ พง. เกิดแก้ว สวัสดิ์ ทรัพย์จำนงค์ และบรรจง คอมัวรอน
ที่ได้กล่าวไว้ว่า ศิษย์ปัญญา กับทักษะ มีความสัมพันธ์กันอยมาก

จากการวิจัยดังกล่าว เมื่อได้เปรียบเทียบกับการศึกษาของนักพัฒนาฯ
อีน ๆ หลายหน้า ซึ่งใช้ตัวแปรที่เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของร่างกายในลักษณะอื่น ๆ
ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอันหนึ่งในกิจกรรมพัฒนาฯในการศึกษาของเหล่านาน
ปีago ว่า มีแนวสอดคล้องกับการศึกษาของสถา瓦ท (Start) ที่ได้ศึกษาพบว่า²
ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างศิษย์ปัญญา กับผลของการฝึกทางศิษย์ปัญญาที่มีทักษะทาง
กลไกของร่างกาย และเบาเออร์ (Bauer) ได้ศึกษาพบว่า ไม่มีความ
สัมพันธ์กันระหว่างทักษะทางกลไกของร่างกาย กับผลสัมฤทธิ์ทางศิษย์ปัญญา และไม่
มีข้อบ่งชี้ให้เห็นว่า เกิดใหม่สมารถวิสัยทางกลไกของร่างกายสูงมาแท้กำเนิด ฉะนั้น
สมรรถวิสัยทางศิษย์ปัญญาสูง เช่นเดียวกัน³ และสอดคล้องกับการศึกษาของสมเกียรติ
สุขนันพงศ์ ซึ่งได้พบว่า ความสามารถทางกลไกของร่างกายไม่สัมพันธ์กับสมรรถภาพ

¹ พง. เกิดแก้ว, สวัสดิ์ ทรัพย์จำนงค์ และบรรจง คอมัวรอน, การพัฒนาฯ
พิมพ์ครั้งที่ 2 (พระนคร : สำนักพิมพ์แผนภาพนิช, 2514). หน้า 35.

² K.B. Start, "Relationship Between Intelligence and the Effect of Mental Practice on the Performance of a Motor Skill," The Research Quarterly 31 (December, 1960): 644-649.

³ Raymond Edwin Bauer, "A Study of the Motor Achievement of Sixth Grade Children, " Dissertation Abstracts International

ทางส่วน แม้ความสัมพันธ์กับสมรรถภาพทางส่วนของการรับรู้ทางสายตา¹

ผลการวิจัยครั้งนี้ นอกจากจะสอดคล้องกับการศึกษาของนักพัฒนาด้านภาษาที่นักบุญปีเตอร์ ชูสมนิล ศึกษาพบว่าคำแผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับคำแผลภาษาที่สอนทักษะเบคมนิณ์ที่ความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือต่ำ จะมีคำแผลภาษาที่สอนทักษะเบคมนิณ์ต้นสูงหรือต่ำด้วย² เช่นเดียวกับผลการศึกษาของกลุ่มพิพิธ ศิริชาติ ที่พบว่ามีความสัมพันธ์กันระหว่างความสามารถทางภาษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคฤดูร้อนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01³

จากการเปรียบเทียบผลการวิจัยของบุญวิจัยกับผลการศึกษา และวิจัยของนักพัฒนาอื่น ๆ จะเห็นได้ว่ามีส่วนที่สอดคล้อง และซ้ำ曩กัน จึงยังไม่อาจที่จะลงสรุปได้แน่อนว่าความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางส่วน กับความสามารถ

¹ สมเกียรติ สุขันทพงศ์, "ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางกล ไกของร่างกายกับสมรรถภาพทางส่วนของนิสิตชายชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร" (ปริญญานิพนธ์การศึกษางานบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร, 2523).

² ศุภารัตน์ สุขสมนิล, "ความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับทักษะกิจกรรมพัฒนาศักยภาพ" (วิทยานิพนธ์ปริญญานิพนธ์ แผนกวิชาพัฒนาศักยภาพ บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517).

³ กลุ่มพิพิธ ศิริชาติ, "ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางกล ไกของร่างกาย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยพัฒนาศักยภาพ" (ปริญญานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร, 2519).

ทางกีฬาฟุตบอล หรือกีฬาและกิจกรรมพลศึกษาค้านี้ ๆ จะมีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด นอกจากจะมีการวิจัยเพื่อคนหาข้อเท็จจริงต่อไป และพยายามแก้ไขแนวทางการทดสอบความสามารถทางกีฬากับคะแนนจากการทดสอบความสามารถทางสมองจะไม่มีความสัมพันธ์กันตามผลการวิจัย แต่ในการประกอบกิจกรรมทาง ก. จะใหม่ประลิทชีภาพนั้น ย่อมคงอาศัยบุคล ฐานมาจากการร่างกาย และสมองส่วนใหญ่¹ ฉะนั้นจึงควรที่จะได้มุ่งพัฒนาบุคคลให้เป็นผู้มีประสิทธิภาพ ทั้งร่างกาย และสมองเลี้ยงก่อน เพื่อจะได้เป็นปัจจัยในการพัฒนาสังคม และประเทศาธิศรีไป

ขอเสนอแนะ

1. เพื่อให้การศึกษาในแนวนี้ กว้างขวาง แล้วเพื่อเป็นการขยายสรุปว่า กิจกรรมพลศึกษานี้ ๆ จะมีความสัมพันธ์กับความสามารถลามารถทางสมอง หรือไม่ เพียงใด จึงควรมีการวิจัยในแนวนี้ ขึ้น โดยใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลลักษณะเดียวกัน
2. ควรมีการศึกษาค้นคว้าในทำนองนี้จากกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักกีฬาประเภทต่าง ๆ เพื่อเปรียบเทียบผลความมีความแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด
3. ควรมีการศึกษาค้นคว้าในทำนองนี้จากกลุ่มตัวอย่างประชากรหลาย ๆ ระดับ เพื่อเปรียบเทียบผลความมีความแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด
4. ควรมีการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางสมองกับตัวแปรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพลศึกษา เช่น การใช้การเรียนรู้ทางหักษะ เป็นต้น

¹ สุจินดา ศักดิ์สวัสดิ์, "การทดสอบสมรรถภาพทางกายโดยการใช้แบบทดสอบการวัดความแน่นอน" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัย แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิต วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516), หน้า 14